

ภัยจาก อินเทอร์เน็ต

อินเทอร์เน็ต ได้เข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันของคนเรา ทั้งเด็ก เยาวชน ผู้ใหญ่ หรือแม้แต่ผู้ที่อยู่ในสถานะนักเรียน นักศึกษา ที่ประสงค์จะต้องใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการท่องโลกในอินเทอร์เน็ต หากความรู้ใหม่ๆ หรือความบันเทิงตามประสาของผู้ที่มีความ “อยากรู้” ทั้งหลายถือเป็นการ ศึกษา ต่อยอดความรู้เดิมที่ตนมีอยู่ หรือจะเพื่อดูหนัง ฟังเพลง สันทนาการพักผ่อนหย่อนใจ อะไรก็แล้วแต่ นับวันผู้คนในสังคมที่มีความรู้ความสามารถใช้เครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อเล่น อินเทอร์เน็ตดังกล่าวจะมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ ซึ่งจะสังเกตได้จากจำนวนร้านให้บริการอินเทอร์เน็ตที่เปิดให้บริการกันอย่างมากมาย เกือบจะทุกท้องถนนชอกชอยในกรุงเทพฯ มหานครและเมืองใหญ่ทั่วไป

แต่ภัยจากการใช้อินเทอร์เน็ตที่เป็นภัยอย่าง ร้ายต่อสังคม และมีผลกระทบต่อความรู้สึกละเอียดอ่อนเรื่องหนึ่ง ก็คือ ปัญหาการล่อลวงทางอินเทอร์เน็ต จากการ chat ห้องสนทนา หรือ โดยใช้โปรแกรมสนทนาของเว็บไซต์ชื่อดัง เพื่อ chat หรือพูดคุยผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต หรือการล่อลวงหญิงสาวจากเว็บไซต์จับคู่ ซึ่งมีอยู่มากมายหลายเว็บไซต์ ซึ่งบางเว็บของต่างประเทศ เช่น เว็บที่มีชื่อเหมือน ไมซ์ไฟ มีทั้งชายและหญิงไทยจำนวนมาก โปสรูปลงในอินเทอร์เน็ตจะด้วยตนเอง หรือคนอื่นโปสให้ก็แล้วแต่ ซึ่งโดยความเห็นส่วนตัว อยากให้ทุกมหาวิทยาลัย

การใช้กฎหมายเพื่อเข้ามาแก้ไขปัญหาการล่อลวงทางอินเทอร์เน็ต จะสามารถทำได้มากน้อยแค่ไหนนั้น เป็นประเด็นที่ประสงค์จะแลกเปลี่ยนทัศนคติกับผู้อ่านและสังคม เพื่อที่คนทุกเพศ จะได้ตระหนักถึงภัยร้ายของสังคมในลักษณะเช่นนี้ จากสถิติการข่มขืนเพียงช่วงระยะเวลา 8 ปี ระหว่างปี 2540- 2547 มีจำนวนคดีที่มากถึง 5,052 คดี อ้างอิงสถิติจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ซึ่ง โดยเฉลี่ยแล้วตามรายงาน ดังกล่าวช่วงอายุของเหยื่อจะอยู่ระหว่าง 20-30 ปี (อ้างอิงจากหนังสือพิมพ์ข่าวสด ฉบับวันที่ 25 พฤษภาคม 2548 หน้า 14) ซึ่งสถิติการล่อ ลวงทางอินเทอร์เน็ตเพื่อไปข่มขืนก็น่าที่จะถูกนำมา รวมเป็นตัวเลขสถิติการ

เมื่อ เกิดเหตุการณ์การล่อลวงทางอินเทอร์เน็ตจนนำไปสู่การข่มขืน หรืออนาจาร หรือร้ายแรงจนกระทั่งเสียชีวิตเกิดขึ้นด้วย หรือไม่ก็ตามจากการสนทนาผ่านโปรแกรมสนทนา ของเว็บไซต์ชื่อดัง หรือจะโดย e-mail มักจะมีคำถามจากบางท่านในสังคมที่กล่าวถึงกฎหมายว่า มีกฎหมายที่เข้ามาจัดการกับคนไม่ดี หรือมารร้าย สังคมเหล่านี้

หรือไม่ หรือกฎหมายที่มีขณะนี้ยังมีบทลงโทษเบาเกินไปแก่ผู้กระทำผิด หรือกฎหมายไม่ทันสมัย และอื่นๆ ตามความรู้ตีถักถักคิด หรือทัศนคติมุมมองของแต่ละท่าน

แต่สำหรับบทความนี้ อาจจะสะท้อนมุมมองความคิดอีกด้านหนึ่งให้สังคมคิดเห็นกันว่า ปัญหาภัยสังคม ที่เกิดจากบุคคลบางคนที่อาศัยเทคโนโลยี เพื่อแสวงความต้องการที่ไม่ถูกต้อง แก่ตน เช่นกรณีการล่อลวงทางอินเทอร์เน็ตนี้ อาจจะไม่สามารถแก้ไข ปัญหาได้ด้วยกฎหมายแต่เพียง อย่างเดียว เพราะเราไม่สามารถออก กฎหมายห้ามคนใช้อินเทอร์เน็ต ได้ เช่นเดียวกับการห้ามคนไม่ดีใช้อินเทอร์เน็ต กฎหมายเป็นบทลงโทษที่นำมาใช้ลงโทษผู้กระทำผิด หรือสามารถปรามการทำความผิดได้โดยการเพิ่มบทลงโทษอย่างรุนแรงแก่ผู้กระทำ ผิด เพราะคนไม่ดีในสังคมทุกวันนี้

นางสาวอมรรัตน์ มลิวัลย์

รหัสนักศึกษา ๕๓๑๕๐๐๐๑๑๒๓

กลุ่มเรียน ๕๓๐๕.๑๕๓